

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

Η ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ

ΓΗ πρώτων καραπόδιμων.—Ο Γάλλως δύναις καὶ δεινός του. —Πώς ωρκιδήν οἱ Χαδάν Ἀργανούς. —Η δια-
μαρτυρία τῶν Πατραρχείων.—Τὸις ικέτροις τέλος του δημιουροῦ. —Τὰ φοβερά γεγονότα τοῦ Μεδολογίου.—Ο τελευ-
ταῖος κειμενότης τῆς Γειτναλοτίνας. *κ.λ.π.*

ATA τά πρώτα ήτη τού 'Ελληνικού Βασιλείου ή ποινή του θανάτου έχετελεί δια τον πυρεψεισιού. Μεταξύ των πρώτων που έπουρευσεβίθησαν ήτο και ο έπειτας -κάθη- αδέλφων Μαυρομιχαλίων, πληρεζόσιος της Μάνης δολοφονήσας παρά τον Ναόν του Αγίου Σπυρίδωνας ήτη Ναυπλίο, τόν Καποδιστρανόν. Ο Γ. Μαυρομιχάλης, όπων φωνεύσαν τον «πατέρα της Πατρίδος», κατεδάφισε κάθηση εις τήν ποινή τῶν πατρούσιον. Να τού ἀπόκηπή θεξιά χειρ και είτινα θα θανατωθῇ. Εν τούτοις, την τελευταίαν στιγμήν, αν αλανώλιν την διακιβέβησαν της χώρας ἀσέλπο τού δολοφονήσαντος Αθηνούστην Καποδιστρίους ἔχαρον εις τού καταδίκων τὸ πρόσων μέρος τῆς ποινῆς και εῖτο δι Μαυρομιχάλη ἀπένειγε το μαργνύον τῆς ἀποκοπῆς τῆς χειρός. Ήπι ένας ἀπό τοὺς φραστούσους και ενσταλεσθέους δημάρτης τῆς ἐποχῆς του. Τούτος έκτελεσεν ἐγένετο τὴν ἐμόρινην παρά τὴν Πλήνη τῆς Θηρας, πλησίον τοῦ αισιούσμενού ἀκόμη προϊαχνίος τού Οπλοστασίου. Επεισ βλέπεις ύπο δέκα σφαιρών.

Ολίγον μετά την ἀφίξιν τοῦ Ὀδυσσέα, τὴν 18ην Δεκεμβρίου
1833 ἐδημοσιεύθη ἐπὶ την ἐπίσημων ἐφημερίδων τοῦ Κράτους ὁ Ποιητής
Νόμος, τοῦ οποίου ἡ λογοῦ πρότασις ἀπὸ τῆς 19ης Απριλίου
1834. Διὰ τούτου καθηφώθη ὡς δραγμῶν ἐκτελέσων τῆς ἔχαπτή^ς
τῶν ποιῶν ήταν λαμπρόν.
«Ἄθρον δοῦ. Ο καταδικασθεῖς εἰς θάνατον ἀποκεφαλίζεσαν
διὰ τῆς λαμψήσθων εἰς τόπον δημιουρῶν οὐρανίσμενόν διὰ τῆς ποινικῆς
ἀποφυσώσεως.

«Η περιουσία του, μία κοινοποιηθείσας της τελεσιδίκου Αποφάσεως, άνήγει εἰς τούς κληρονόμους του. Ο ίδιος, όποτε της συγκέντρωσε ταύτην καθεταινει αύναν τον διατάξην και πάτη το πρώτην άρρωσταν ουμβύλαιον τι μεταξύ αυτού και των ζώντων είναι λιγοσ. Τό δώδικον του ένταφιζεται ήδηκως και άνευ πομπής, ειμπροεῖ δέ κατ' ἔγκυον στης ίδιας ἀρχῆς και νά παραδοθῇ ξηράντες εἰς χειρούς τῶν συγγενῶν του δια νά ένταφιζεται ήδηκως στην οικία στηρίγμα.

Άμα τὴ δημοσίευσεν τὸ Νόμον τούτον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις σις ἔπειτα νὰ παραχειλήῃ τὴν κατασκευὴν μᾶς λαμπρωτάτην πεπονιῶν σχετικῶν λεπτῶν καιροῦ καὶ ἐξαιρετικῶν εἰς ἓν ἐργοτάσσιουν Προβλέπουσα διτὶ τὸ φρεσὸν μηχανῆν τοῦ ἕλκη ἀφοῦν ἐργασιῶν εἰς τὴν Ἐλλάδα, παρηγένετε πολλὰς λεπτών δια νῦ δύνασθε ὃ δόμιον νὰ ταῖς κατασκευαστὴν ἐπειργασθῆτε φθορᾶ. Τὸ βάρος τῆς λεπτῶν ὥρισθαι εἰς ἑνὸν απαθῆτα, ήτοι ὅλας δεις 44. Ἡ λαμπτόντος ἐφράστης τάξισι εἴη Μασσαλίας εἰς Νισύδρουν τὴν παρεύσουσαν τοῦ Βασιλείου, συνοδευμένη καὶ ὑπὸ τοῦ καταλα- ληροῦ Γάλλου χειριστοῦ αὐτῆς.

Την ἑπούνην ἔκεινην ή "Αντιβιταλέα" είχε στοιχεῖ, διό τον ἀπ' 9/11 Φεβρουαρίου 1833 Βιστόνι κού Διατάγματος, πότε Κακούρικεια : εἰς Ναύπλιον, Μεσολόγγιον καὶ Θήρια. Ταῦτα ήσαν προσωρινά. Η λεπτοψύχα των τύπων την 25ην Ιανουαρίου 1835, ἀμένα ἐγκαθιδρύεται τον τύπον τοῦ ἄρρενον 29 τοῦ Δικαιατικοῦ Ὀργανισμού καθηρωθεντών των Τακειδών Δικαιοτρόφων. Τα προσωπινά, πόδες πάντας της λη από εἴλην ἔκβαται πελάτες θυματικές ἀποδάσεις, καὶ ἀνέπειρος ἡ ἀριεύει τῆς λαμπητόμου πρὸς ἐκτέλεσιν των.

Ἐν τέστων περούν τῆς ὥρας ἦσαν ταῦτα τείχην τὸν Ναυπλίου καὶ εἰπὲ τὸ γραφικὸν πρόσωπον τὸ Πρόδρομον. Ιστορικοὶ καὶ διὰ τὴν συχνότηταν αὐτὸῖς Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Εἰς τὴν πλατείαν τοῦ προαστείου τούτου ἔγινε τῇ πρώτῃ θαυματικὴ ἐπέλεσις. Ἔποκότει να καροποιηθῇ ἔνας ἀπὸ τούτοις αἱμοβορεόπος κακούγονος, ὃ λέγεται σποντεόποτη Γεώργιος Μητροπολιτός Αγίου Παύλου· τὸν ἕναν τῶν ἕνσεων τοῦ Αγίου Παύλου· τὴν δότοιν παλλάκις εἰλεῖ μαζί σε εἰς πένθος. Ὁ Γάλλος δημιος ἐζήτησε δύνην βοηθοῦν. Ἐλλήνοι δεῖς δέξιον να τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ αἰματωριόν ἔγοντο τους. Ηὔνεσθησαν δύο δύο ξένοι, ἔνας Βούλγαρος καὶ ἔνας Ἰταλός, πληρωθεντες τούτων εἰς αἰτημάτων· Ἡ Ἀνεμο-

άδομας εἰς σφαγέακα. Ή έκτεινεις έγινεν ένωπον απειρού πλήθους συνεχομένων υπό φοίτης. Η έντυπωσίας ή πάροξης Ιωνιώτικης. Ακολούθως ή λαιμητόμος άπεσταλή εἰς Μεσολόγγιον πόδες καραποτών έπεια-
μελούς λαμπτοκής συμφορών. Ο χρονογράφος τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης διηγείται φροντίς πρόγ-
ματα περὶ τῶν ἐπελέσθων τού-
των. Οι λιποταὶ, ἀραιμάτοι οἱ
ποιοὶ ήσαν, μάτειξαν σφρόδαν
ἀμνῶν ἔναντι τῶν δικιῶν,
τοὺς διόποις δεινοὺς ὡς ἐκαπο-
τησαν. Καὶ οὐ γύρῳ λαδὸς ἀπεδό-
κιάσατε μὲν καρωνάς τοὺς ἐκτε-

λεστάς. Ἡ φοβερὰ διαδικασία ἐκράτη ὃ
ὅλοκλήρους ὥρας. Κάθε καρατόμησις ἦτο
καὶ μιὰ σκηνὴ τραγῳδίας.

'ΑΛΛ' ὁ Γάλλος Δήμιος δὲν ήτο συνηθεισμένος νὰ λακτίζεται ἀπὸ τοὺς καπδίκους καὶ νὰ προτρηλασθεῖ απὸ τοὺς θεατὰς του. Μετά τὰ σπορά του Μεσολόγγιον ὑπέβαλε τὴν παταίτην του ἡμικλάσσων καὶ ἐπὶ χρονισμού, καὶ μάτι τῆς ἡμέρας ἔξεινεν ἡρ-
νήθη ὑπέρσοιας. Ροσφερέθη ἐν τούτοις νὰ διάλεξῃ τὸν ὄντικατα-
στάτην του, ὃ διότοι εὐδέλθη ἐν τῷ προσώπῳ ἐνδες θαυματουργίαντος,
τοῦ Τουρκαλάβανος ἀρρώνου Χασίου Αργανού. Εἰς τούτον τὸ Γάλλο
ψαιάιο τῆς **Καλλονίτσας**, ἐδώσε τὰ σχετικά μαθήτημα χειρομόρδ.
Ἐν ἅπα οικοτοπίαι, φωρουρύνεος, πόλι τοιχοῦς κονιστῶδις, ὁ
Χασίαν **Ἄρονον** ὡδηγήθη ὑπὸ **Υπουργού** τῆς Δικαιωμάτων, διός,
ἐπὶ παρουσίᾳ του **Υπουργού** καὶ του **Επιτρόπου** τῆς **Ἐπικρατείας**
ἔδωσε τὸν δρόκον τῆς υπέρσοιας. Τὸ συναχθὲν **Ἐπιστημονικόν**
κολλούν ἔχει ἥξειν:

«Σήμερον τὴν εἰκοστήν Οκτωβρίου 1833 ἔπους, παρουσιασθεὶς δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα Δῆμος Χασδύ Αργανούς ἔδωκε τὸν εὗης δόρκον ἐνώπιον του ἐπὶ τῆς Δικαιούσηνς γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας γ. Κ. Σχινᾶ».

«Ορχίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοήν εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀκριβῶς τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς ἐμὲ χρέος».

«Ο Χανάν Άργασούτ, μή ήξεύρων γράμματα, ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῦ». (Υπογ.) Κωνσταντίνος Δ. Συγιάδης

Ἐδουάρδος Μέδδων*

Ἐῶσιάρος Μέδδων *

Η ἐπίσημος αὐτὴ δρκισὶς τοῦ Δημίου Χασάν Ἀρναούδ ἔγγειψε τὴν ἀγανάκτιην τῶν πιστῶν. Ἐθεωρήθη βεβήλωσις τῆς ληστελίας τὸ διτί δῆμος ἐβάλε τὸ κέρδος τον εἰς τὴν Τερόν Εὐτριπέλαιον. Καὶ δέ Μέγας Ρήκωρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντίνος Οἰκουμένου δὲ Οἰκουμενών ἐδιπλώσενες σφρόδας διαμαρτυρίαν, ἡ δόπια λέγεται πάντην ἀπήκησεν εἰς τὰ καρδιά τῶν χριστιανῶν καὶ ἐπήγγειλε τὴν ἀπεχένειαν των ἑναντίον τοῦ Δημίου.

Μετά τινας ήμερας ωρίσθη καὶ ἔκπλετος τῆς ποινῆς τριήνη ληστῶν καὶ τόπος τὸ Ἀργος. Ὁ Δῆμος, τουτομένῳ λογογράφῳ, ἐγένετο νέον συνδεόμενον οὐρανῷ φρουρά. Ἐν μέσῳ πολλῶν λογών ὑδηγήθη παρὰ τὴν Δαιμονίου, περὶ τὴν δύοις εἰχε συρρεεῖν ἀπειρονας πλήθης ἐξ ὅλης τῆς οἰκουμένης. Τοῦ παρεδόθησαν, ὃ ἔνας μεν αὐτὸν ἀλλον, τὰ σφαγία. Ἀλλ ὁ Χασάν Ἀραροτός ἔτρεψε περισσότερον τῶν καταδεσμῶν καὶ τοῦτο ἐπένει τὴν ἀδειότητα του. Οἱ δυστεγανταὶ θυσιωταὶ ἐμαρτυρήσαντο εἰς τὰ χέρια της. Ἡ φρονή τῶν θεατῶν ἐξέπλαστα εἰς ἄγοναν πρόγονον ἐναντίον τοῦ Δημούνος καὶ τῶν βιθυνῶν του. Τὰ λιθαῖα ἐπεκραταν ἐναντίον των αὐτῶν χαλάζη. Οἱ στοάσις ἐπένειθη καὶ ἐπικολούθησε ὑδηγής σύραξις. Τέλος οἱ λησταὶ ἐθανατώθησαν καὶ οἱ βιασανταί των προσταυτεύσινος ὑπὸ του σπαρτοῦ υδηγήσησαν ἐκ νέον εἰς Ναύπλιον καὶ ἐνέκλεισθησαν εἰς τὴν μικράν γνωστήν Μπρούτζη, εὐρίσκομενοι εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. Ἐκτοτε τὸ Μανούτεικόν ὠρίσθη ὡς μόνιμος διαμονή τῶν Δημίουν. Ἡ ἔξοδὸς των δὲν ἐπέτειον κατά τὰς ἔκπλεσεις.

Βοηθὸς τοῦ Δημίου διετέλεσε κατόπιν ἔνας Ἀλλεργίνος πεπρωτής· Ὁ Χαράν Αργανός καὶ δὲ Ἀλλεργίνος, ἀφοῦ διῆνυσαν δόλούρων τὴν ὀπτική θητείαν των, ἀφέθησαν διὰ βασιλικής, χάριτος· ἐλεύθεροι καὶ ἐψυχανταί ἀπὸ τὸ Ναυτιλίου φροντισθέντες σορτίζεις—προὶ τοῦ αἰμοχαροῦς ἐπαγγέλματος των. Ἐβρήσαν ἀπὸ τειλίνων, πλὴν δὲν ἐπόφθασαν ναῦ χαροπνόν τό κέρδον τον. Τὸ δειλίνων τῆς Ιδίας ήμερος εὐρέθησαν νεκροῖ, μαχαιρωμένοι, πλησίον τῆς περιόδου, παρὰ δὲ καταστρεψεν δὲ Ποσειδώνας· Ἡ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,

Πανηγυρικὸν—εἰκοσιτετράσελιδον, μὲ γῆγρωμον ἐξώφυλλο
“Ελλήνος ζωγράφου, εἰκόνας παιτεγγίνας, συνεργάσθαν
λογίου, δημητρίου, ξένουν συντριψάν, ποιήματα, ἀλεξιγγί παπαλύμα-
την τὴν ὑπὲρ, ἀνέδοτα, περιέργη, δατεῖα. Μιὰ μελέτη περὶ τοῦ Ι. Χρι-
στοῦ μὲ περιγράφη ιστορίαν τεκονομίαντα, τὸ «Πάσχα εἴτε τουτοχρονί-
α», τὸ «Μαρτίνιον παπαλύμα δημήτη τοῦ κ. Σταύ. Σταύ, τα «Κόσια
καὶ αὐγά», τοῦ Εμ. Ροΐδη, εισαγοῦ παπαλύμα ποιήματα, διάνεμον
τοῦ κ. Νοβάβια, παπαλύμα δημήτη τοῦ κ. Λαζαρίδην κ.τ.τ.

οιγημα των χ. Νικόλαο, παρσανιο οιγημα των χ. Λαζανιωτη χ.τ.
Ἐπίστος πλήρ των ἀλλων ἐπιλήξεων και ἔτα ANEKALOTON διηγημα τοῦ ἀειμνήστου Σμαδίτου διηγηματοργάφουν Ἀλεξάνδρου Παπαδαμάγη: «ΠΑΣΧΑ ΡΩΜΑΙΓΚΟ».

Αἱ ἐφημερίδες τῇ; ἐποχῇ;

Methodology

* Μάσσων ὁ περιφέρημος εἰς μγνα-
λεὺς κατὰ τὴν δίκαιην τὸν Θεόδ. Κο-
λουστρώνη, ὁ μετὰ σφραδόβητος ὑπο-
στηριξες τὴν εἰς θάνατον καταδι-
κην του.

ΔΥΟ ΘΡΑΙΚΙΚΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΑΧΙΑΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ξέρεις τι είναι χωρισμός ; Έκεινο πού άκομα
Κονδύλι δεν τὸ ἔγραψε και δέν τὸ είπε στόμα,
Φιλί σπασμοῦ π' ἄπ' τῆς καρδιᾶς τὰ φύλλα ξεριζώνει
Κι' εἰς μια πίνακα στιγμή ἀντάμα δὲ' οι πόνοι,
Χωρὶς κανές ἀπ' τούς, χωρὶς κανές να λέιπῃ !
Λογχιά, φαρμάκι, φαψικό και κρημνισμό και λύτη
Και δίψα έσους οθε νερό και οθε τραπέζη πεντά.
Μα δη, δηι' εἴν' αὐτά τριαντάφυλλα και κρίνα.
Μπροστά στη φοβερή στιγμή πού λαχούρη 'η καρδιά σου,
Ποιη σχές μερος' ε την αγκαλιά σιμημένα τα παιδιά σου,
Στα μάρια τους, τα μάτια σου, 'η τὰ χειλή τους νό στόμα
Και τρέψεις και τα παρατείς κ' έχεις ζωή άκομα !

Άχι' έχει τόσο σπαραγμό δ χωρισμός και πόνο,
Οσ' η ἀντάμωσις καρά—μ' αυτήν μετιέπει μόνο !

ΑΝΤΑΜΩΣΙΣ

Γνωρίζεις ή ἀντάμωσις τι είναι ; "Ο, τι χειλή
Ἀκοίδη δὲν προφέρανε, οὐτ' ἔγραψε κονδύλι,
Είναι τὸ ὑπεροφρόνο φιλί ποὺ μάνις δίνει στόμα
Σε μαρνούπι που πλένει νερό κ' επισός της βλέπει.
Είναι νερό 'η την 'Αφροδιτή, ἀντάστισται τη πλάτη.
Και φός που οχίζει τον τυφλού ἀνέλπιστα τὴ σκέπη !
Καμιά καρά ἀπὸ ούτη, καμιά καρά δὲν λέπτει'
Χάιδη, φιλί, νανούρισμα, χυμόγειο μὲ λύτη.
Περάχνης παράπονα και δάκρυα μελομένα
Μπλήν δη, δηι' δὲ' αυτά τι είναι μαζομένα
Μπροστά σ' ένειρη τη στιγμή π' ἀντίστηται η καρδιά σου
σαύν ώραί την ίσση.
Πώλης μέσ' 'η την ἀγκάλια σου σιμημένα τὰ παιδιά σου,
Στα μάτια τους τα μάτια σου, 'η τὰ χειλή τους τὰ χειλή
Κι' ἀσκήσεις τριαντάφυλλας λουλούδια λαχαρένια
Κι' ἀσάντιο πίνεις νερό οθε βρύσι κρυσταλλένια !

"Άχι' δον έχει σπαραγμό δ χωρισμός και πόνο
Εχ' η ἀντάμωσις καρά—μ' αυτήν μετιέπει μόνο.
Αχιλλέας Παράδοξος

μᾶς διέδουν ίδειν της ἐντυπώσεως την διόπιν έπροξένησε ἀνά την
Ἐλλάδα τὸ τραγικὸν τέλος τῶν δύο δημητῶν.
Κατόπιν τούτου τὸ ἔρυθρον μηχάνημα περιέπεσε εἰς ἀχρηστίαν, διότι ναī μὲν τὰ Κασσούριοικα εξέδιδον θανατικὸς ἀποφάσεις, δὲν εὐδόκισαν δύο μανθόντων δεχθῆναι νό τονάλβουν τὴν τέλετην τουν.
Ο μαραζίτης τοιούριδος Μή. Λαμπτινῆς μὲς πληροφορεῖ διτὶ η Διαισιονάρια ἀπετάθη εἰς πολλοῖς ἐκ τῶν θανατοποιητῶν, ἀλλ' οιδεῖς εἰδέχθη νό σύνορη τὴν κεφαλήν του γινομένος δήμητος. Και ἐν τῷ μεταξὺ νέοι καταδίκοις ουσερεύεσσοντει εἰς τὰς τρώγλας του Παλαιόπολιν. Τέλος η Κυβερνήσις ἡγανάκησε νό ψηφίσου τὸν συμπληρωματικὸν Νόμον τῆς Σεπτ. Ιουνίου 1846 διὰ τού διόπινον ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπελεῖται διὰ τῆς λαμπτητούς ή και διὰ τυφεκίοντο. 'Αλλ' οὐτε και οι σιραπιώταις ἐδέχονται, μείας τός ἀπειλής τῶν ἀξιωτικῶν τουν, τὰ τουρφεύσουσαν καταδίκοιν. Η χριστιανικὴ των ουσελήσης ξενίστατο. Και οι κατέδικοι ξενικολούθουν νό ζούν εν διακετέλην.

Μετά παρέλευνον ἵδην, διανή η ἐντύπωσις παρήλθε, ενέρθησαν δημοιο μεταξὺ δημοσιεύσαν κακούργων, διότις οὐ 'Αμοιρόδάκης, δι Μπεκάρης και άλλοι. Ει τούτων δι πάτως δέπενται παρασφαν, εν Κρήτην. Ο δεύτερος γέτοικον προσ. Ο τελευταῖος, 'Ελλην δήμιος ὑπῆρχε δι Ζήνης εξ Βερβίσας. Σημειωτέον δι τού Κυβερνήσις δια νά εύδοσαι δημούς ηγακάτειον τοὺς ἀκριβοπληρών. Απὸ τῆς ἐποχῆς τού 'Αμοιράδακη δι μισθὸς τού δημούν πάρο 320 δραχμάς. Ίτοι μισθός τηματάρχου α' τάκεων και πρόσδεστος δημοιρή 100 δραχμῶν κατὰ περαλήν ! 'Η άμοιρή αυτή ἐδέλεσε 17 καταδίκους νό ξητησίουν τὴν κενοθεῖσαν θέσιν εκ τού θανάτου τού Μπεκάρη. Διωρίσθη δὲ δι Ζήνης κατέδικοι προσακάσαν δεκάμον. Εκ τῶν 17 θυσιφόρων οιδεῖς ήτο ληστής. Πάντες κοινοὶ δολοφόνοι. 'Απὸ δωδεκατείας δι' αυτής ἐξελέσεις ἔγειναν επὶ υπουργίας Δημητρακοπούλου, δεκαέξ τὸν ἀριθμόν.

***

"Θεανατούθησαν ἐν 'Ελλάδι ἄνθρωποι ἐνελάδος ἀδυοι ; Δυστυχῶς η ἀπάντησης είναι καταρατική. Ο γράψων τὸ ιστορικὸν τούτῳ ομηρεύοντα συλλέγει ἀθρόος πληροφορίας περὶ τῶν θυμάτων τούτων τῆς δικαιοστικῆς πλάνων, μὲν ὄντων περιστατικῶν, χρονολογίας. Και εἰς ἐπὸν πάτηση προσεχή φύλλα τού 'Μπουκέτου' θα παραδέσει τ' ἀποτελέματα τῶν ἔρευνῶν τουν, τὰ διόπιν οπούστεται πραγματικότητας.

Δαναδες

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΙΩΝΑΣ

24 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΑΛΑΙΝΗΣ

Πόδες τὸν κατέπει. — 'Εντοδεις τοῦ διονύσου της. — Τὶ οὐδοάντεο. — Πόδες ἀρηγεῖται τὰς ἑντυπώσεως τουν.

'Η διαμονή τοῦ 'Ιωνᾶ ἐπὶ τρεις ημέρας στὴν κοιλιὰ τοῦ κήπους σδωματού στοὺς θάπους έχοντας μέρη μαργόν χρόνων μέρη τοῦ πατέρος τουν. Άπομνης οὐδεὶς παραμένειν τὸν θάπον τοῦ πατέρος τουν. Τὸ παραδόξον συμβαίνει τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

Ίδου τὸν περιγράφουν τὸ θαμνὸν στὴν κοιλιὰ της φαλαινοθηρίδης : 'Τὸν περισσόντα Φεβρουάριο μια φαλαινοθηρίδης, οὐδοί εὐδοκεῖται στὰς ἀντές την Φαλαιναθηρίδην τῶν δεσμῶν δενεβύθουνταν τὴν συναντήσην. Τὴν ἐλλασίσαντα και τὴν ἐσφάδισαν τὸ πλαγοῦ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων δενεβύθουνταν τὴν συναντήσην. Τὴν ἐλλασίσαντα και τὴν ἐσφάδισαν τὸν θαμνὸν τοῦ πατέρος τουν. Μία τῶν λεπτῶν παρασφαίσεις ἐπὸν τοῦ πατέρος τουν. Εξ αυτοῦ τὸν πατέρον διατέλεσεν τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Ήσαν τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

'Όπαν τέλος η φάλαινα ἐπαναστατεῖ στὴν θαμνὸν και οι φαραντίδης ἐβιβαίσθησαν διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Όταν τέλος οι φραστές εδοκεῖσθαι τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Χρονούμενοι γιατὶ τὴν ανεύρεσην τοῦ ουσαδέλφου αυτοῦ τὸν περιστέρα μεταξύ τοῦ πατέρος τουν. Μία τῶν λεπτῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι φραστές μερικῶν πατέρων διεγένεται εἰς τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

'Εθυμίαμε πολὺ καλά τὴν στιγμὴ ποὺ δὲ φάλαινα μ' ἐπέτειος εστὸν δέρα. 'Επειτα θρονίσθησε και ποὺ φάθειστον τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ και τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ και τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ και τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Καταρράκτησε τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ της, ενείδος πάνους εύχυρουν, μέσος σὲ σχότος βαθύν, ποὺ δὲν μπορούσε ν' ἀπαντείων. 'Η εἰς την ή ταν δε περιπτέτων ! 'Επει τέλος τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

'Η φρικὴ σκέψεις δι την ήρωαν κατεινασμένον ν' ἀποθάριων στὴν κοιλιὰ της φάλαινας μ' ἐβιβαίσθησε και ή ἀγνωτία μου ἐγίνετο μεγαλεποτερού και φοβερότερο τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Καταρράκτησε τὸν πατέρον της, ενείδος πάνους εύχυρουν, μέσος σὲ σχότος βαθύν, ποὺ δὲν μπορούσε ν' ἀπαντείων ! 'Η εἰς την ή ταν δε περιπτέτων ! 'Επει τέλος τὸν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

'Ο πλοίον τῆς τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ διεγένεται δι την ήρωαν πατέρον τοῦ Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι πλοιαρίων τῆς πολούσιας ιδούς διηγεῖται, οὐδεὶς πάντας καταπιεστεῖς της ποιητικῆς ουσελήσης τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ. Οι πλοιαρίων τῆς πολούσιας ιδούς διηγεῖται, οὐδεὶς πάντας καταπιεστεῖς της ποιητικῆς ουσελήσης τού Ιωνᾶν Βαρτελεύ.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΔΕΣ

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΙΝΤΑΝ

'Ο Ριχάρδος Σέρινταν, δι γνωστούς ουσελήσης τῆς κλασικῆς καθημερίας, η 'Σερδή τῆς καρογιάγης' είγε φανέσια σὲ τέτοιο σημετοποιεύοντος ωστε κανένας πλέον δέν τὸν είποτεν. 'Υπέρτερε δὲ ἀπὸ τομούρη φτύεισε, πλάγη σὲ τὸ ημέραν διοι, φλεγοί και γιωστούτου.

Μιν μέσα δι Σέρινταν πήγε και ἐπεινάθη δην πολυπλοκής δραματικής συγγραφεύς απορρούσιοις ολοκαίνουργα παπούτσια, τὸν ράσταν κανύπληκτος :

— Σέρινταν δι πάτησης και στοιχηματίζο δι τεν διανέψηστα;

— Ναι, δημόρατε ! και στοιχηματίζο δι τεν διανέψηστα ;
— 'Επι πιστώσει ;
— 'Οχι.

— Τοι πολυπλοκής δραματικής δραματικής παπούτσια ;
— Μη ! Ποιός μπορει νά χάση τὰ παπούτσια που, διτειεύσθε ;

— Τοι πολυπλοκής δραματικής δραματικής παπούτσια ;
— Τοι πολυπλοκής δραματικής δραματικής παπούτσια ;

— Οι ! τότε έχεις δέκχο. 'Ενα τέτοιο πράγμα ουτε δι μιάβολος δι διανέψηστα...

Συλλόγετης